

**Nagrada „FRANJO KSAVER KUHAČ“** za područje tradicijske glazbe dodjeljuje se kantautorici i etnomuzikologinji **Lidiji Bajuk** za autorske, te glazbeno-istraživačke projekte na temelju glazbene baštine međimurskog kraja.

Nagrada je rezultat dugogodišnjeg rada Lidije Bajuk u razvoju i unaprjeđenju međimurskog glazbenog folklora i njegove promidžbe u Hrvatskoj i svijetu.

Učiteljica i knjižničarka, nagrađivana glazbenica i pjesnikinja, etnologinja i kulturna antropologinja s diplomom te doktorskom titulom na putu, na mnogo je načina zadužila svoj rodni kraj.

Rođena u Čakovcu u ranoj je mladosti svirala violinu na Glazbenoj školi, ali ubrzo je njezinu pozornost trajno privukla gitara. Uz to glazbalo postupno nastaje njezin autorski opus čvrsto vezan uglavnom za glazbenu baštinu međimurskog kraja. O tome svjedoči multimedijalno izdanje *Matapur – Hrvatska prirodna i kulturna baština Međimurja* kojim je prije 2 godine obilježila 30. obljetnicu svojeg umjetničkog djelovanja. Riječ je o knjizi s pridodana dva nosača zvuka s njezinim transformacijama autohtonih napjeva koje su prije stotinjak godina zapisali melografi na terenu.

Prilagođavajući svoj glas različitim stilovima i žanrovima mnogobrojnih suradnika, Lidija Bajuk priča priču o Međimurju pjesmama i dramatikom kazališnih „štikleca“ zaogrnutih u originalne aranžmane, otkrivajući nam ljepotu Međimurja, tugu zbog napuštanja zavičaja, junaštvo momaka i prkos djevojaka, sretne i nesretne ljubavi, mitske motive... Iz dvojezične knjige možemo doznati mnogo o Hrvatskoj tradicijskoj glazbi iz Međimurja, ali i o općim obilježjima, povijesti Međimurja, crkvama i crkvenom graditeljstvu, o etnografskom nasljeđu te o Međimurju u suvremeno doba. Nakladnik je Udruga *Matapur* koju je Lidija Bajuk osnovala 2007. godine kako bi dala okvir svojim terenskim etnografskim istraživanjima, izdavaštvu i popularizaciji nematerijalne kulture Međimurja i drugih hrvatskih područja (Kalnik, Cetinska i Imotska krajina, Dugi otok, Dubrovačko primorje), posebice dijelova koja nisu do sada terenski dovoljno istražena na temu pučkih pobožnosti, predaja i obredno-običajnih napjeva.

Ona zvukom, riječju i slikom i u pedesetoj godini života nastavlja svoju misiju prijenosa drevnih zvuka na nove naraštaje Koncertima, nosačima zvuka i knjigama prenosi znanja, a radionicama, posebice onima za djecu, potiče ljubav prema tradiciji, istraživanju i njegovanju naše baštine čime se krug njezinih interesa zatvara te je time u istodobno i učiteljica, i književnica, i glazbenica, i znanstvenica koja na publiku gleda kao na potencijalne kasnije korisnike i njegovatelje baštine.